

25.09.2023 PONEDELJEK Sergij Radoneški, spokornik	KAPELA ob 19h	++ ŠONC, Tomaj 22, pn ge. Mirjam
26.09.2023 TOREK Kozma in Damijan, mučenca	KAPELA ob 19h	ZA USPEŠNO ŠOLSKO IN VEROUČNO LETO, pn. Avber
27.09.2023 SREDA Vincencij Pavelski, duhovnik	KRIŽ ob 19h	++ MIROSLAV in Marija Macarol, Križ 188
28.09.2023 ČETRTEK Venčeslav, mučenec		
29.09.2023 PETEK Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli	KAPELA ob 19h	ZA BOŽJE VARSTVO, Šepulje 34a
30.09.2023 SOBOTA Hieronim, duh. in c. učitelj - glčavni zavetnik koprške škofije	AVBER ob 19h	+ MARKO BRIŠAR, Angela in Jože Pegan, Ponikve 30
01.10.2023 26. NEDELJA MED LETOM ROŽNOVENSKA NEDELJA	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ŠKAPIN in TRAMPUŽ, Kazlje 29 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Bogu hvala za letošnje darove trt in vinogradnikov.

ŽUPNIJA TOMAJ

25 NEDELJA MED LETOM

Štev.39/LETO XI.

24. SEPTEMBER 2023

Božja dobrotā presega človekov pogled

Iz svetega evangelija po Mateju ([Mt 20,1-16](#))

Tisti čas je Jezus povedal svojim učencem tole priliko:
»Nebeško kraljestvo je podobno hišnemu

gospodarju, ki je šel zgodaj zjutraj najet delavce za svoj vinograd. Z delavci se je pogódil za en denarij na dan in jih je poslal v svoj vinograd. Okrog tretje ure je šel ven in videl druge na trgu postajati brez dela. Tudi tem je rekel: »Pojdite tudi vi v vinograd, in kar je prav, vam bom dal.« In so šli. Okrog šeste in okrog devete ure je spet šel ven in storil prav tako. In ko je šel ven okrog enajste ure, je našel druge, ki so tam postajali, in jim je rekel: »Zakaj postajate tukaj ves dan brez dela?« »Ker nas nihče ni najel,« so mu dejali. Tedaj jim je rekel: »Pojdite tudi vi v vinograd!« Pod noč pa je gospodar vinograda rekel svojemu oskrbniku: »Pokliči delavce in jim plačaj. Začni pri zadnjih in končaj pri prvih.« Pristopili so torej tisti, ki so prišli okrog enajste ure, in dobili vsak po en denarij. Ko so prišli prvi, so mislili, da bodo dobili več, vendar so tudi oni dobili vsak po en denarij. In ko so to prejeli, so godrnjali nad hišnim gospodarjem, češ: »Ti zadnji so delali eno uro in si jih izenačil z nami, ki smo prenašali težo dneva in vročino.« Odgovóril je enemu izmed njih: »Priatelj, ne delam ti krivice. Ali se nisi pogódil z menoj za en denarij? Vzemi, kar je tvojega, in pojdí! Hočem pa tudi temu zadnjemu dati kakor tebi. Ali ne smem storiti s svojim, kar hočem? Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?« Tako bodo poslednji prvi in prvi poslednji.«

Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TEL. štev.: 041 689 188; TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Duhovna spodbuda

Prvi in zadnji

»Nebeško kraljestvo je podobno posestniku, ki je šel ob zori najeti delavce za svoj vinograd«: tako se začne Jezusova prilika, ki jo poslušamo danes.

No, lastnik vinograda se dogovori z delavci, poklicanimi ob zori, za plačo enega denarja na dan; potem gre spet večkrat na mestni trg in zaposli druge ljudi, ki jih vidi brezposelne, in sicer ob devetih, opoldne, ob treh in ob petih popoldne. Z vsemi pozneje zaposlenimi se ne dogovori za točno določeno plačo, ampak jim preprosto reče: »Pojdite tudi vi v vinograd; Dal ti bom, kar je prav.« Čudne besede v ustih lastnika zemljišča, besede, ki so v nasprotju s tržno logiko in pritegnejo našo pozornost: kakšna bo prava plača?

Ko se zvečeri, naroči lastnik vinograda svojemu upravitelju, naj plača delavce »od zadnjega do prvega«. Tisti, ki delajo ob petih popoldne, prejmejo po en denarji, o ostalih delavcih, najetih od devete ure dalje, pa ni nič določeno. »Ko so prišli prvi, so mislili, da bodo prejeli več«: to je zelo človeška računica, ki bi se ji verjetno mnogi med nami pridružili, vendar je to končno dejanje prevzetnosti, ki pozablja, kaj se je gospodar z njimi dogovoril. Resnica pa je drugačna: »dobili so tudi ti vsak en denarji«, kot je bilo dogovorjeno.

A ob odvzemu plač zaposleni ne morejo skriti razočaranja. Vendar nimajo poguma, da bi izrazili svoje nesoglasje z odkrito in zvesto besedo, ampak godrnjajo proti gospodarju. Ta oblika »komunikacije« je že simptom notranje dvoličnosti, razdeljenega srca, ki vodi v dvojne ustnice (prim. Ps 12,3; 119,10,13). Vsebina njihove pritožbe pa je navdihnjena s perversno logiko primerjanja, primerjanja z drugimi: »Ti zadnji so delali samo eno uro in ste jih obravnavali kot nas, ki smo nosili breme dneva in vročino.« Tisto, česar ne morejo prenesti, ni toliko neskladje med opravljenim delom in nagrado, temveč enakopravnost prejete obravnave, misel, da so bili drugi, ki so prišli pozneje, predmet gospodarjeve dobrohotnosti: »Izenačil si jih z nami«, pravijo dobresedno.

Potem je na lastniku vinograda, božji osebi, da te protestnike vrne v realnost. Ko enega od njih nagovori, ga najprej poimenuje »prijatelj«, nato pa pojasni: »Nič ti ne delam krivice. Ali se nisi dogovoril z mano za en denarji? Vzemi svojega in pojdi.« Zato se je enostavno obnašal pravilno. Toda to še ni vse, gospodar si pridržuje svobodo, da dela s svojim bogastvom, kar hoče: »Tudi jaz hočem dati temu toliko kot tebi: ali ne morem s svojimi

stvarmi storiti, kar hočem? Ali pa si zavisten, ker sem dober? To vprašanje vsebuje globoko matrico zavisti, občutka, ki zagreni naše vsakodnevne odnose: zavist je sestavljena iz slabega pogleda na druge do te mere, da jih ne želimo več videti in si želimo, da izginejo. Spet ima svoje korenine v srcu, kajti »zli nameni prihajajo iz človeških src« (prim. Mr 7,21).

In končno Jezus sklene priliko z besedami: »zadnji bodo prvi in prvi zadnji«. To pomeni, da bo veliko ljudi, ki se danes zdijo dobri, razkritih in da se bo pokazalo njihovo skrivno in dobro napudrano zlo; medtem ko mnoge druge ljudi, ki danes živijo prezrti ali marginalizirani ali neupravičeno zaničevani, jih bo Bog poklical na vrh na dan velike resnice: na začudenje vseh!

In tu pridemo do zadnjega nauka prilike: Bog vsakogar ne sodi le glede na to, kar je prejel, ampak tudi glede na to, česar ni prejel. Če navedem primer: tisti, ki so prejeli dar izobrazbe (ali zdravja ali inteligence ali moči ali katerega drugega darila), bodo morali zanj odgovarjati pred Bogom, tisti, ki so ostali nepismeni in nekultivirani brez svoje krivde, pa ne bodo odgovarjati za to.

Razprava se lahko nanaša na vse vidike življenja in vodi naravnost do zaključka: če nam je Bog nekaj podaril, to takoj spremenimo v dobroteljsko, da ne bo »dar« nekoč postal »utež« ki nas potiska na zadnje mesto.